

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Υπό τοῦ κ. Β. Γ. ΒΑΛΑΩΡΑ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Κάθε ἐπέτειος εἶναι ἓνας σταθμὸς τῆς ἱστορίας πὺν διαπλάσσειται καθημερινῶς, ἓνα σημαντικό στανροδρόμι σὶν ἀέναο πρὸς τὰ ἔμπρὸς πορεία τῆς ἀνθρωπότητος. Δίνει τὴν εὐκαιρία σὶο στρατοκόπο γὰ ἀναλογισθῆ: ἀπὸ πὺν ξεκίνησε, πὺν πῆρε αὐτὸν τὸν δρόμο, πὺν τὸν ὀδηγεῖ καὶ πότε, ἄραγε, θὰ φθάση σὶο ποθητὸ τέρμα.

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπέτειος, ἡ 18ῃ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἔχει τοῦτο τὸ χαρακτηριστικό: ὅτι δὲν εἶναι εἰς ἀνάμνησιν καμμιᾶς ἡρωικῆς πράξεως ἢ ἐπιτυχοῦς πολέμου, ὅπως εἶναι ὄλες σχεδὸν οἱ ἄλλες, καὶ ἐπίσης, διότι ἡ ἐπέτειος αὐτὴ ἑορτάζεται ἀπὸ τὸ σύνολον σχεδὸν τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος. Ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν ἀθόρυβον γέννησιν ἑνὸς διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος, εἰς τὰ 18 χρόνια τῆς ὑπάρξεώς του, δὲν παρουσίασε καμμιάν ἀπὸ τῆς ἐντυπωσιακῆς ἐκεῖνες δράσεις, πὺν αἰχμαλωτίζουν τὴν φαντασίαν καὶ κερδίζουν τὴν λατρείαν τοῦ μεγάλου κοινοῦ.

Τί τὸ σπουδαῖον ἔκαμε, λοιπόν, ὁ Παγκόσμιος αὐτὸς Ὀργανισμὸς, ὁ ὁποῖος κρατεῖ σήμερα εἰς τοὺς κόλπους του 2880 ἀπὸ τὰ 2995 ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων τῆς Γῆς, καὶ ἐξοδεύει περὶ τὸ ἓνα δισεκατομμύριο δολᾶρια κάθε χρόνο; Κατὰ τὰ 14 χρόνια τῆς ὑπηρεσίας μου εἰς τὸν Ὀργανισμὸν αὐτὸν, ἔζησα τὸ δρᾶμα τῆς ἐνηλικιώσεώς του, ἤκουσα ὠκεανούς λόγων, εἶδα τοὺς τόνους τοῦ ἐντύπου χάρτου πὺν τυπώνεται κάθε ἡμέρα καὶ παρηκολούθησα τῆς ἀτέλειωτες συζητήσεις καὶ διαξιφισμούς τῶν διαπρεπεστέρων διπλωματῶν πὺν διαθέτουν σήμερα τὰ ἔθνη. Τὰ ἄρθρα τοῦ καταστατικοῦ του χάρτου, τὸ ἀπόσταγμα αὐτὸ τῆς συλλογικῆς σοφίας καὶ καλλιτεπείας, ἀπηχοῦν τὴ γνωστὴ σας Χριστιανικὴ φιλοσοφία καὶ, συγκεκριμένα, τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Δὲν ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ Ἰουδαίου ἢ Ἑλλῆνος, πλουσίου ἢ πτωχοῦ, ἀνδρὸς ἢ γυναικός, διότι ὄλοι εἴμεθα ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου». Καὶ πράγματι, αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ στρέφονται, πρῶτον, πρὸς τὴν κατάργηση τῆς βίας καὶ τοῦ πολέμου καὶ, δεῦτερον, τὴν ἀνύψωση

τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ τὴν καθιέρωση τῆς ἰσότητος μεταξύ ἀνθρώπων καὶ κρατῶν, ἀδιάφορον ἔαν αὐτὰ εἶναι λευκὰ ἢ κίτρινα ἢ μαῦρα, ἔαν εἶναι πλούσια καὶ δυνατὰ ἢ πτωχὰ καὶ ἀδύνατα.

Ὁ Ο.Η.Ε. πιστεύει καὶ ἐφαρμόζει τὴν ἰσότητα μεταξύ τῶν Κρατῶν - μελῶν του, ἀφοῦ ἡ Ἰσλανδία, μὲ μόλις 180.000 κατοίκους, καὶ ἡ Ἰνδία μὲ τὸν τεράστιο πληθυσμὸ τῶν 450 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἔχουν ἀπὸ μίαν ψῆφον ἢ κάθε μία εἰς τὴν *Γενικὴν Συνέλευσιν*. Ὅλα τὰ κράτη εἶναι ἴσα, ἀλλ' εἰς τὸ *Συμβούλιον Ἀσφαλείας*, μερικὰ φαίνεται ὅτι εἶναι «πιο ἴσα» ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἀφοῦ τὰ μικρὰ κράτη χρειάζονται ἑπτὰ ψήφους διὰ νὰ ἀνατρέψουν μίαν ἀπόφασιν, ἐνῶ διὰ τὰ μεγάλα, ἀρκεῖ δι' αὐτό, ἡ ἰδική των ἀρνητικὴ ψῆφος, τὸ περίφημον veto.

Τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη πιστεύουν, ἐπίσης, εἰς τὸν γενικὸν ἀφοπλισμὸν, σύμφωνα μὲ τὴν παραγγελίαν τοῦ *Προφήτου Ἡσαΐα*, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκεν, ὅτι «δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ κράτη νὰ σηκῶνουν ἐχθρικὸ χέρι κατὰ τῶν γειτόνων, ἀλλ' ὅτι ὅλα πρέπει νὰ ρίξουν στῆ φωτιά τὰ ὄπλα καὶ τὰ σπαθία των, καὶ νὰ κατασκευάσουν, μὲ τὸ μέταλλό τους, ἀξίνες καὶ δρεπάνια διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς Γῆς». Ἀλλὰ μέσα εἰς τὶς ἀτέρμονες συζητήσεις, πού ἐξακολουθοῦν ἀκόμη διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν κρατῶν, ὁ πολὺς *Βισίνσκυ* τῆς Ρωσίας, ὁ εὐφραδέστερος ἴσως ρήτωρ τοῦ αἰῶνος μας, βρῆκε κάποτε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσῃ τὴν δυσκολίαν τοῦ ἐγχειρήματος, μὲ τὸν ἀκόλουθον μῦθον:

«Κάποτε» εἶπε, «ἀπεφάσισαν τὰ ζῶα νὰ παύσουν νὰ ἀλληλοτρῶγονται, καὶ συνεκάλεσαν, πρὸς τὸ σκοπὸν, αὐτόν, μίαν πανζωϊκὴν συνέλευσιν. Πρῶτον ἐμίλησε τὸ λιοντάρι: Συμφωνῶ μὲ τὴ γνώμη σας, εἶπε, καί, βλέποντας δίπλα του τὸν ἐλέφαντα, ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τῶν προβοσκίδων, τὸ μόνο πρᾶγμα, δηλαδή, πού φοβοῦνται τὰ λιοντάρια. Τὸ ἄλογο εἶπε: Τί χρειάζονται τὰ κέρατα στὰ βουβάλια παρὰ μόνο διὰ νὰ ξεκοιλιάζουν ἀθῶα θύματα; Τὰ πρόβατα μίλησαν διὰ τὰ νύχια τῆς τίγρεως, ὁ λαγὸς διὰ τὸ ρόμφος τοῦ ἀετοῦ κ.ο.κ. Εἰς τὸ τέλος ἔλαβε τὸν λόγον ἡ πονηρὴ ἀλεπού. Ἐγὼ προτείνω, εἶπε, νὰ κόψετε ὅλοι τὸ κεφάλι σας, ἀφοῦ ἐκεῖ μέσα γεννιέται ἡ ἀπόφασιν διὰ τὴν ἐπίθεσιν!»

Πολλὰ μᾶς διδάσκει ὁ χαριτωμένος αὐτὸς μῦθος. Ὅλοι μας, βέβαια, θέλομε τὴν κατάργησιν τῆς βίας ἢ τοῦ πολέμου καὶ ὁ γενικὸς ἀφοπλισμὸς ἀποτελεῖ τὸ πλέον ἄμεσον φάρμακον κατὰ τοῦ κακοῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ οἱ ἄκαρπες καὶ μακρὲς συζητήσεις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν μήπως ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ σημερινὸς ἀνθρώπος δὲν εἶναι ἀκόμη ὄριμος διὰ νὰ κάμῃ τὸ ἀποφασιστικὸν αὐτὸ πῆδημα; Μήπως, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἡ σοφὴ ἀλεπού τοῦ μύθου μας εἶχε δίκαιον ὅταν ἔλεγε ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ πολέμου ἐκκολάπτεται πρῶτα εἰς τὸ μυαλὸ καὶ τὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων; Δὲν θὰ ἔπρεπε, λοιπόν, ἀντὶ τὰ κόψωμε τὰ κεφάλια μας, νὰ ἐρευνήσωμε τὶς αἰτίαι πού ἀγανακτοῦν τὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ὠθοῦν πρὸς τὴν βία, τὴν ἐπανάστασιν ἢ τὸν πόλεμον; Αὐτὴν τὴν σκέψιν ἔκαμαν, διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη καὶ κατόπιν ὠργάνωσαν τὴν δρᾶσιν των διὰ νὰ ἐξαλείψουν τὴν ἔμμεσιν αὐτὴν

Μία, λοιπόν, από τις βασικές αιτίες που προκαλούν την αγανάκτηση του ανθρώπου και τον αναγκάζουν να καταφεύγει εις την βίαν, που οδηγεί ενίοτε στο θάνατό του, είναι η ανισότης που επικρατεί μεταξύ ανθρώπων, διαφόρων κοινωνικών τάξεων και κρατών. Ἄνισότης ἐνώπιόν τοῦ νόμου καὶ τῆς διοικήσεως, ἀνισότης εἰς τὰς εὐκαιρίας εὐρέσεως ἐργασίας καὶ ἡμερομισθίου, ἀνισότης εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὰ βιοτικά μέσα, ἀνισότης εἰς τὴν καθημερινὴν τροφήν, ἀνισότης, τέλος, εἰς τὴν ἀρρώστια καὶ τὸν θάνατον. Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν ἦτο φανερόν. Ὁ κόσμος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἡσυχος καὶ εἰρηνικός, ὅταν οἱ πολλοὶ εἶναι σκλάβοι καὶ οἱ λίγοι ἀφεντάδες, ὅταν οἱ μισοὶ εἶναι ἀρρωστοί, ὅταν μερικοὶ ἔχουν ἀφθονο φαγητό, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ὄρεξη νὰ φᾶνε, καὶ οἱ πολλοὶ, ἔχουν ἀφθονη ὄρεξη, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τί νὰ φᾶνε, ὅταν τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ἀγράμματοι καὶ οἱ λίγοι καὶ δυνατοὶ ἐκμεταλλεύονται τὸν μόχθο ἑκατομμυρίων συναθρώπων των. Δίπλα, λοιπόν, εἰς τὴν φλύαρη καὶ φαινομενικῶς ἄκαρπη, πολιτικὴ δραστηριότητα τοῦ Ο.Η.Ε., πρέπει νὰ δοῦμε καὶ τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ ἔργου του, αὐτὴ δηλαδὴ που ἀπευθύνεται εἰς τὸ μυαλό, τὴν ψυχὴν, τὴν ὑγείαν, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνικὴν διάρθρωσιν τῶν διαφόρων λαῶν.

Πρὶν ὅμως προχωρήσωμεν, ὀφείλομεν νὰ ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην δι' ὅ,τι ἔγινε εἰς τὸν πολιτικὸν τομέα. Ἀσφαλῶς ὁ Ο.Η.Ε. δὲν ἐπέτυχε ἀκόμη νὰ καταργήσῃ τὴν βίαν καὶ τὸν πόλεμον, οὔτε καὶ νὰ σταματήσῃ τοὺς ἐξοπλισμοὺς, διὰ τοὺς ὁποίους τὰ Κράτη - μέλη του ἐξοδεύουν τεράστια ποσὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ των. Θὰ ἦτο, ἄλλωστε, θαῦμα ἐὰν ὁ Ο.Η.Ε. κατῴρθωνε, τόσο σύντομα, νὰ ἐκριζώσῃ ἕνα θεσμὸ που καταδυναστεύει τὴν ἀνθρωπότητα ἐπὶ δέκα τώρα χιλιετίες. Ἄλλ' ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ καρτερία, που χαρακτηρίζουν τὶς μακρὲς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις, ἔφεραν ἕως τώρα ἕνα οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς 18ετίας αὐτῆς, 46 νέα κράτη, μὲ πληθυσμὸ 875 ἑκατομμυρίων, ἀπετίναξαν τὴν ὑποτέλειαν καὶ ἔγιναν τώρα ἐλεύθερα μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Τὸ τίμημα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν των ἀπετελεῖτο κυρίως ἀπὸ λόγια, μπροστὰ στοῦ διεθνὲς αὐτὸ βῆμα τοῦ Ο.Η.Ε., ἐνῶ οἱ εἰς ἀνθρώπινον αἷμα ἀπώλειες ἦσαν ἀσφαλῶς ὀλιγώτερες ἀφ' ὅ,τι ἐστοίχισε εἰς ἡμᾶς ἢ κατὰ τὸ 1830 ἀπελευθέρωσις τῆς μικρῆς γωνίας τῆς Πατρίδος μας. Αὐτὸ ἦτο τὸ πρῶτον κέρδος. Κατόπι, εἴχαμε βεβαίως ἀρκετὲς συγκρούσεις καὶ τοπικοὺς πολέμους, κατὰ τὴν 18ετίαν αὐτὴν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀλλ' ἦτο ἐνδεχόμενον, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Ὄργανισμὸς αὐτός, ἡ χώρα μας νὰ εὐρίσκετο πίσω ἀπὸ τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα, καὶ κάποια ἀπὸ τὶς συγκρούσεις αὐτὲς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξελιχθῆ εἰς ἕνα τρίτον παγκόσμιον πόλεμον, ὅποτε θὰ ἐκινδύνευε νὰ ἀφανισθῆ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὁ πολιτισμὸς μας θὰ ἐξεφυλλίζετο εἰς ἕνα πρωτόγονον βαρβαρισμόν.

Ἄλλ' ἂν θὰ εἴχαμε, ἢ ὄχι, τὸν τρίτον παγκόσμιον πόλεμον, ἀποτελεῖ μίαν ἀπλὴν ὑπόθεσιν. Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἐξηφανίσθη σχεδὸν ἡ ἀποικιοκρατία καὶ οἱ λαοὶ τῆς Γῆς ἀναπνέουν σήμερα τὸν ἀέρα τῆς ἀνεξαρτησίας, ἂν καὶ πολλοὶ οἱ λαοὶ τῆς Γῆς ἀναπνέουν σήμερα τὸν ἀέρα τῆς ἀνεξαρτησίας, ἂν καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶναι ἀκόμη ἔτοιμοι νὰ κάμουν καλὴν χρῆσιν τοῦ λεπτεπιλέπτου αὐτοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας. Δὲν εἶναι ἔτοιμοι, διότι δὲν εἴχαν ἕως τώρα

τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξουν τὴν κατάλληλον κοινωνικὴν καὶ τεχνολογικὴν ὀργάνωσιν, νὰ ἀποταμιεύσουν ἀρκετὰ κεφάλαια καὶ νὰ μορφώσουν τὰ ἀπαραίτητα στελέχη διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν πλήρη ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν τῶν πηγῶν. Στὴν ἰδίαν μὲ αὐτοὺς μοῖραν εὐρίσκοντο καὶ ἄλλοι λαοί, τὰ δύο τρίτα περίπου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς, οἱ ὁποῖοι ἐβαπτίσθησαν τότε μὲ τὸ κακόηχον ὄνομα ὑπανάπτυκτοι. Αὐτὸ τὸ τεράστιο πρόβλημα ἀντεμετώπισεν, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὁ νεοπαγῆς Ὀργανισμὸς καὶ χάραξε, πρὸς τοῦτο, ἓνα μεγάλοπνοον πρόγραμμα διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ὄλων τῶν πληθυσμῶν τῆς Γῆς. Ὅλα τὰ κράτη - μέλη τοῦ Ο.Η.Ε. συμφώνησαν ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ στραγγαλιζονται, ἅμα τῇ γενέσει των, τὰ σπέρματα τοῦ πολέμου καὶ χωρὶς καμμίαν ἐξάφρῃσιν, ἦνωσαν τὶς δυνάμεις των διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ σκοποῦ, μὲ τὴν ἀκόλουθον ἀξιόλογον ἐξέλιξιν.

Τὸ πολὺπλοκον ἔργον κατενεμήθη μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδικῶν διεθνῶν Ὀργανώσεων, μὲ κεντρικὸν συντονιστὴν τὸν Ὀργανισμὸν Τεχνικῆς Βοηθείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Καὶ ἀνέλαβεν ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας ὅλα τὰ μὲ τὴν καταπολέμησιν τῶν νοσημάτων καὶ τοῦ προώρου θανάτου τῶν ἀνθρώπων ζητήματα, ὁ Ὀργανισμὸς Τροφίμων καὶ Γεωργίας τὸ πρόβλημα τῆς καλυτέρας διατροφῆς καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν τροφίμων ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου, ἡ UNESCO τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου, τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ πληρωμῆς τῶν ἐργαζομένων, ἡ Διεθνὴς Τράπεζα τὴν χρηματοδότησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν ἔργων, καὶ ἄλλαι ὀργανώσεις, τὴν διεθνή συνεργασίαν διὰ τὴν ἐλευθέραν μετακίνησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐπικοινωνίαν τῶν λαῶν. Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὰς 10 Δεκεμβρίου 1948, ὑπεγράφη ὁμοφώνως ἡ Παγκόσμιος Διακήρυξις τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἡ ὁποία θέτει ἓνα τεράστιον ἠθικὸν φραγμὸν ἐναντίον πάσης ἐπιβουλῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐστρέφετο κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, καὶ ἐξαφανίζει τὰς τυχόν ὑφισταμένας ἀνισότητάς μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ λαῶν.

Αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ τοῦ Ο.Η.Ε. πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα στοιχίζουσι ἀσφαλῶς κόπον καὶ χρήματα, καὶ αὐτὰ σταχυολογοῦνται ἀπὸ τὰς σήμερον ὑπαρχούσας ἐμφύχους καὶ ἀψύχους δυνάμεις ὄλων τῶν κρατῶν τῆς Γῆς. Ἡ μικρὴ Ἑλλάς, ὡς ἰδρυτικὸν μέλος τῆς παγκοσμίου αὐτῆς κοινοπραξίας, συμμετέχει ζωρὰ εἰς τὴν κίνησιν αὐτήν, τὴν μεγαλυτέραν καὶ σημαντικωτέραν ἀπ' ὅσας ἀνελήφθησαν ποτὲ ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Δίδει, ἐν πρώτοις, περὶ τὰ 400.000 δολλάρια κάθε χρόνον διὰ συνδρομᾶς (μιάμιση δραχμὴ κατ' ἄτομον) καὶ διαθέτει εικοσάδα περίπου Ἑλλήνων ἐμπειρογνομόνων, οἱ ὁποῖοι μορφώνουσι ἀντίστοιχα στελέχη εἰς τὰ τέσσαρα πέρατα τῆς ὑφῆλιου. Δέχεται, ἐξ ἄλλου, τεχνικὴν βοήθειαν ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀξίας ἑκατοντάδων χιλ-

λιάδων δολλαρίων και μορφώνει στελέχη της εις τὸ ἐξωτερικὸν με ὑποτροφίαις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄλλ' εἰς τὴν παγκόσμιον αὐτὴν ἐπιχείρησιν, διὰ μίαν καλύτεραν αὔριον ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ κέρδος δὲν μετρεῖται μετὰ τὸ πόσα δίνουμε καὶ πόσα παίρνομε, ἀλλὰ μετὰ τὸ ποῦ ἐλπίζομε νὰ φθάσωμε εἰς τὸ ἐγγύς ἢ τὸ ἀπώτερον μέλλον. Ἀσφαλῶς, ὁ κόσμος ἔχει σήμερον τὰς δυνάμεις νὰ τραφῇ καλύτερα, νὰ δυναμώσῃ τὴν υἰεῖαν του, νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν καθ' ὃν χρόνον ὁ ἴδιος θὰ εὐχαριστῆται καὶ θὰ ἐπωφεληθῆται ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του, καὶ νὰ ἀγαπήσῃ τὸν πλησίον του ὡς ἑαυτόν. Ἡ σημερινὴ συνεργασία τῶν λαῶν τῆς Γῆς, μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, θὰ ἀναδείξῃ, ἴσως, τὴν γενεάν μας, ὡς τὴν πιὸ ἱστορικὴ ἀπ' ὅσας φάνηκαν ποτὲ ἐπὶ τῆς Γῆς, διότι μόνον μετὰ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πραγματοποιηθῇ κάποτε ἡ βιβλικὴ εὐχὴ τῆς ἐπὶ Γῆς εἰρήνης καὶ ἐν ἀνθρώποισι εὐδοκίας.